

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

בפני כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

1

בעניין: מדינת ישראל – משרד הפנים, רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן

המאשימה

נגד

רונלד פורר
ע"י ב"כ עו"ד בנצי קובלר

הנאשם

2

הכרעת דין

3

4

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של העסקת עובדת זרה שלא כדין (עבירות לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2 לחוק עובדים זרים התשנ"א – 1991. להלן – החוק) וכן עבירה של אי הסדרת ביטוח רפואי (עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק).

8

9

2. בפתח הדברים, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

13

3. ואלו הן העובדות כנטען בכתב האישום

א. הנאשם מחזיק בנכס ברחוב הקוצר 15 כפר שמריהו.

ב. ביום 20.2.06, במסגרת ביקורת שערכו מפקחים מטעם משרד התעשייה

המסחר והתעסוקה בביתו, נמצאה עובדת זרה- אזרחית הפיליפינים,

אשר עבדה בבית ללא היתר כדין ומבלי שהוסדר לה ביטוח רפואי.

18

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

- 1 מהלך הדין 4.
- 2 מטעם המאשימה העידו מר רפאל שלום, אשר היה במועדים הרלוונטיים לכתב
- 3 האישום ראש צוות חקירות במשטרת ההגירה ומר אורי רובינזון אשר בזמנים
- 4 הרלוונטיים לכתב האישום שימש כראש צוות בילוש במשטרת ההגירה.
- 5
- 6 ב"כ המאשימה ביקשה לזמן לעדות מטעמה את העדים מר ליאון הירש
- 7 ממשטרת ההגירה ואת הגב' גלית פורר, רעייתו של הנאשם בזמנים הרלוונטיים
- 8 לכתב האישום, אך בשתי ישיבות ההוכחות שהתקיימו ביום 28.12.15 וביום
- 9 14.2.16 לא הופיעו העדים.
- 10
- 11 לפיכך ביום 14.2.16 ניתנה החלטת בית הדין ולפיה:
- 12 "מדובר בכתב אישום שהוגש בחודש 10/11 בגין עבירה שנעברה
- 13 לכאורה בחודש 2/06.
- 14 בישיבה הקודמת להוכחות לא הופיעו שני העדים שגם לא הופיעו
- 15 היום.
- 16 גם אם קיימת הצדקה לאי הופעתם של העדים בישיבה הקודמת, אינני
- 17 מוצא כל הצדקה לאי הופעתם גם בישיבה הנוכחית.
- 18 בהתחשב במכלול הנסיבות ובעובדה, כי מדובר כבבר בישיבת הוכחות
- 19 השנייה, אני דוחה את הבקשה לקבוע מועד נוסף לדיון.
- 20 בנסיבות אלו, העדים שנשמעו אלו עדיה של המאשימה ולא ישמעו
- 21 עדים נוספים".
- 22
- 23 במהלך הדיונים הוגשו הראיות הבאות: חקירת הנאשם מיום 23.2.06 – סומן
- 24 ת/1; תעודת עובד ציבור- ת/2; דו"ח פעולה – ת/3.
- 25
- 26 הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. לטענת הנאשם לבד מן העובדה כי העובדת
- 27 הזרה שהתה בביתו של הנאשם לא הוכחו יסודות כתב האישום, כאשר לגרסתו
- 28 כפי שנמסרה במסגרת חקירתו בתחנת המשטרה (ת/1) העובדת הועסקה על
- 29 ידי מי שהייתה אשתו דאז ועל ידה בלבד. כמו כן טוען הנאשם כי הכניסה לנכס
- 30 בו נערכה הביקורת נעשתה שלא כדין ולפיכך כל הראיות שנתפסו במסגרת
- 31 הביקורת הינן בבחינת ראיות פסולות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

7. המאשימה טוענת, כי הנאשם היה מעסיקה של העובדת וזאת כיוון שלא נסתרה החזקה הקבועה בסעיף 4א' לחוק. הנאשם הכיר את העובדת ואישר כי היא מועסקת בביתו שנים ארוכות. אמנם הנאשם העביר אחריות על אשתו, אך יחד עם זאת ציין כי הוא היה בהליכי גירושין ואשתו, גלית פורר, אשר הייתה ברשימת עדי התביעה, לא התגוררה בתקופה הרלוונטית כבר מספר חודשים בנכס.

7

8 הנאשם נהג ב"עצימת עיניים", ובכך הפר את הוראת סעיף 1(א) לחוק עובדים
9 זרים לפיה: "לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד
10 הפנים, מטעמו, התיר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעסיק,
11 ובהתאם לתנאי ההיתר".

12

13 הנאשם נמנע מלהעיד, ובשתיקתו יש לחזק את ראיות התביעה.

14

15

דיון והכרעה

16

כניסה למקרקעין שלא כדין

8. הכניסה לבית מגורים במסגרת חיפוש שנערך על ידי רשויות החוק, פקחים או שוטרים, קבועה בסעיף 13ה(ג) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 (להלן – חוק הכניסה) הקובע:

20 "שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת פקח או שוטר, ליתן צו
21 המתיר לפקח או לשוטר להכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך
22 בדיקה לעניין קיום הוראות חוק זה
23 ...".

24

25 בדברי ההסבר לסעיף זה (הצ"ח 2391, א' בחשון התשס"א 31.10.2000) נאמרו
26 הדברים הבאים – "לסעיף 13 ה' המוצע – בסעיף זה מפורטות סמכויות השוטר
27 והפקח לצורך ביצוע הוראות החוק. סמכות הכניסה מוגבלות למקומות עבודה
28 ולמקומות אחרים, ולא למקומות מגורים. כניסה למקומות מגורים תיעשה רק
29 לאחר קבלת צו מבית המשפט בתנאים הקבועים בסעיף".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

- 1 הכלל הנלמד מלשון החוק ומדברי ההסבר הוא כי פקח או שוטר אינם רשאים
2 להיכנס למקום מגורים, ללא צו בית משפט, גם מקום בו קיים חשד כי מצוי בו
3 אדם השווה שלא כדין.
4
5 חיזוק לאמור לעיל ניתן למצוא בהוראת סעיף 13ה(ד) לחוק הכניסה לישראל
6 הקובע את אופן הכניסה למקום מגורים:
7 "כניסה לפי סעיף זה תעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי העניין,
8 זיהה את עצמו לפני מי שנחזה להיות כמחזיק המקום והודיע לו את
9 המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים – הציג
10 לפניו את צו בית המשפט".
11
12 הסיפא לסעיף מחזקת את המסקנה כי במקום המשמש למגורים נדרש הפקח
13 או השוטר בנוסף לתנאים הראשונים הנזכרים לעיל, להציג גם צו של בית
14 המשפט. תוספת זו (אשר הוספה במועד מאוחר יותר), נועדה לחזק ולהשריש
15 את הכלל לפיו כניסה למקום המשמש למגורים הינה בכל מקרה ובראש
16 ובראשונה כפופה לצו שהתקבל מבית המשפט.
17
18 9. **בחוק עובדים זרים** נקבעו סמכויות חיפוש וכניסה למקום מגורים, על ידי פקח,
19 בסעיף 6(א)(3):
20 "לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה ... רשאי מפקח שהוסמך לפי
21 סעיף 5 ב לבקש משופט של בית הדין האיזורי לעבודה או שופט של
22 בית משפט השלום ליתן צו המתיר לו להיכנס למקום המנוי בפסיקה
23 (2) המשמש למגורים או לחצרים פרטיים של מקום כאמור ...".
24
25
26 10. הוראת חוק הכניסה עולה בקנה אחד עם הכלל המנחה לפיו "שמורה לכל
27 אדם הזכות להתנגד לכניסה לחצרים ולעריכת חיפוש בהם שלא כחוק" (דברי
28 כבוד השופט יי קדמי בספרו על סדר הדין בפלילים (כרך א) [2], בעמ' 453).
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

- 1 יפים לעניינינו דברי ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע בע"פ (מח' ב"ש) 7381/99
2 ליברטי נ' מדינת ישראל (מיום 23.1.01) אשר קבע כדלקמן:
- 3 "כניסתו של שוטר למגורי הפרט אינה עניין של מה בכך. זוהי פגיעה
4 בקניינו, וחשוב יותר – בפרטיותו. אלו זכויות יסוד. הן אינן זכויות
5 מוחלטות. האינטרס הציבורי להילחם כנגד הפשע ולמונעו גובר לעתים
6 על אינטרס היחיד לשלוט בדלת אמותיו. הדין, גם לפני חקיקת חוק-
7 יסוד: בכבוד האדם וחירותו, היה מודע למתחים אלו. על-כן נקבע
8 מפורשות אימתו שוטר רשאי לערוך חיפוש. כן נפסק, לפני שנות דור,
9 כי אזרח המתנגד – כמובן באופן סביר – לכניסת שוטר לדירה שלא
10 כדין, אינו בגדר מפריע לו" (ע"פ 89/78 אפנ"ר נ' מדינת ישראל) "
- 11
- 12 11. במסגרת פרשת התביעה הגישה המאשימה דו"ח פעולה, מתאריך 20.2.06 שעה
13 13:00 (3/ת) בו צוין כדלקמן:
- 14 " ... נכנסנו לבית, דפקנו על הדלת את הדלת פתחה נתונה פיליפינית
15 הזדהינו בפניה כמשטרת ההגירה ע"פ תעודת מינוי ובקשנו לראות את
16 דרכונה, הנ"ל הזדהתה בדרכון פיליפיני..."
- 17
- 18 עד התביעה מר רובינזון נשאל אודות הכניסה לנכס במועד עריכת הביקורת
19 ולשיטתו די בכך שהעובדת פתחה את הדלת ואפשרה את הכניסה לבית בכדי
20 לבצע את החיפוש (ראה עדותו בעמ' 18 ש' 5-11). מר רובינזון יכול היה לאשר כי
21 במועד עריכת הביקורת היה בידיו צו המאשר כניסה לנכס וכל שידע לומר
22 הוא: " אם רשום בדוח כנראה שיש צו".
- 23
- 24 12. במסגרת חקירתו של מר רפאל שלום, ציין ב"כ המאשימה כי יציג את הצו במועד
25 מאוחר יותר כיוון שאינו מונח בפניו. העדים רפאל ורובינזון אישרו כי הגיעו
26 לנכס על סמך מידע מודיעיני כאשר מר רובינזון ציין בעדותו כי הייתה להם
27 דילמה האם קיימת להם סמכות חוקית להיכנס לביתו של הנאשם ולאחר
28 בדיקה שביצעו זכור לו כי הדבר אושר להם.
- 29
- 30 13. לאור הוראות החוק הנוכרות לעיל, וככל שהיה מקום לקבל את גרסת הפקח
31 לפיה העובדת נתנה הסכמתה לכניסה לבית, אין בדבר כדי להועיל למאשימה
32 משאין חולק כי במקרה זה לא הוצג בפניה צו שיפוטי. זאת ועוד, אף אם ניתן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

- 1 היה לגרוס כי לא דרוש צו שיפוטי להיכנס למקום מגורים, הרי שבמקרה זה אין
2 די בכך שהעובדת התירה למפקחים להיכנס לבית, שכן לא ברור כי המפקח אכן
3 ביקש מהעובד רשות להיכנס לבית בשפה המובנת לה וכי הובהר לעובדת כי היא
4 רשאית לסרב לפתוח את הדלת.
5
6 הנה כי כן צו המתיר כניסה לנכס לא הוצג בפני הנאשם וככל הנראה אף לא הוצג .14
7 בפני העובדת . למעשה לא הוגש הצו אף לתיק בית הדין והוא אינו חלק מחומר
8 החקירה ומהראיות . משכך הגעתי למסקנה כי המאשימה פעלה ללא צו שיפוטי
9 טרם כניסה למקום למגורים - התנהלות שהינה בניגוד להוראות חוק הכניסה.
10
11 הנאשם טוען כי בהעדר צו כניסה כדין, אין לקבל את הראיות שהושגו באמצעות .15
12 הכניסה לבית, היות ומדובר בראיות שהושגו באמצעים פסולים.
13
14 חברותיי השופטת צדיק והשופטת יהלום דנו בסוגיה זו בת"פ (תא) 17201-09-
15 12 מד"י נ' נורית מילר (מיום 10.7.14) ובהעז 24385-02-12 מד"י נ' תמר מנור
16 מורל (מיום 5.4.15) והגיעו למסקנה, לפיה יישום ההלכה שהותוותה בפרשת
17 יששכרוב (ע"פ 5121/98), מצדיק פסילת ראיות אשר הושגו בעקבות כניסת
18 מפקחים אל בית המגורים של הנאשם ללא צו שיפוטי קרי, פרטי הנאשם ופרטי
19 העובדת שנמסרו למפקח בעקבות הכניסה לבית ללא צו חיפוש.
20
21 למעלה מן הנדרש אציין, כי אף אם היה נקבע כי הראיות שהוזכרו לעיל, הינן .16
22 קבילות, הרי שספק אם המאשימה עמדה בחובת ההוכחה המוטלת עליה
23 להוכיח אשמתו של הנאשם.
24
25 נטל השכנוע וחובת הראיה בהליך הפלילי מוטל על התביעה הנדרשת לשכנע
26 מעבר לכל ספק סביר בהתקיימות יסודות העבירות המיוחסות לנאשם. ככל
27 שהמאשימה לא תרים את הנטל המוטל עליה קרי, עדיין יוותר ספק סביר בדבר
28 אשמת הנאשם, יפעל הספק לטובתו ויוביל לזיכויו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

17. יפים לענייני הדברים אשר נקבעו בביה"ד הארצי לעבודה בע"פ 21530-11-13
- א.י.ל סלע 1991 ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.2.15), שם נקבע כדלקמן:
- "לנטל השכנוע המוטל על התביעה מתלווה "חובת הראיה" לפיה, על התביעה מוטל להציג ראיות שיש בהן הוכחה לכאורה לאשמו של הנאשם. ראיות שלו היה נותן בהן בית המשפט אמון היה די בהן כדי להרשיע את הנאשם. ככל שהתביעה עומדת בחובתה זו – תועבר החובה אל כתפי הנאשם. עם זאת, הכלל הוא כי בשונה מן התביעה הנאשם איננו חייב להביא ראיות מטעמו והוא רשאי להסתמך על הראיות שהוצגו על ידי התביעה ולטעון על בסיסן מדוע לא הוכחה אשמתו. זאת נוכח העיקרון המנחה בהליך הפלילי של היעדר סימטריה בין החובה של התביעה להציג לבית המשפט את כלל חומר הראיות הרלוונטי לבין ההתנהלות המצופה מן הנאשם בהצגת ראיות להגנתו הנסמכת על פערי הכוחות המובנים בין הנאשם לבין המדינה. פערים המאפשרים לנאשם לבחור לעצמו" טקטיקה בניהול המשפט שלא תסיע להפלתו ולא תקדם את הרשעתו"(ראו - ע"פ 6522/10 רחל זהבי נק' נ' מדינת ישראל מיום 2.5.2013).
- על פי מושכלות היסוד של ההליך הפלילי כישלונה של התביעה לעמוד בחובת הבאת הראיות גורר בעקבותיו זיכוי של הנאשם. מנגד אי עמידתו של הנאשם בחובת הראיה אינו מביא להרשעה. שכן, על התביעה עדיין מוטל נטל השכנוע" ומשכך על בית המשפט להכריע – בין אם עמד הנאשם בחובת הראיה בין אם לא – מהו משקלן של הראיות שהציגה התביעה בפניו והאם די בהן כדי להוכיח את קיום יסודות העבירה, מעבר לכל ספק סביר".
18. על יסוד האמור לעיל יש לבחון האם יש בראיות שהציגה המאשימה, לו היה בית הדין נותן בהן מלוא האמון, כדי להרשיע את הנאשם ולהעביר אליו את חובת הראיה.
19. הנאשם בחקירתו במשטרה אישר כי העובדת הועסקה בנכס מזה מספר שנים אלא שלטענתו מעסיקתה הבלעדית הייתה אשתו, לימים גרושתו – היא זו שקיבלה את העובדת לעבודה, היא שהייתה משלמת את שכרה ולטענתו במועד בו נערכה הביקורת היא חבה לעובדת שכר משך כשנה והיא אשר מתנה את הגירושים בתשלום לעובדת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

- 1
20. גרסת הנאשם, על אף שעל פניה הינה בעייתית, לא נסתרה. העובדת אשר יכולה
- 3 הייתה לשפוך אור על מסגרת העסקתה, לא נחקרה במועד תפיסתה בעת ביצוע
- 4 הביקורת ואף לא נגבתה ממנה עדות בשלב מאוחר יותר.
- 5
- 6 בנוסף, העדה המרכזית גלית פורר, שנכללה ברשימת עדי התביעה, לא נחקרה
- 7 בידי המאשימה וחרף שתי הזדמנויות שניתנו למאשימה להביאה לעדות
- 8 בפנינו, עדותה לא נשמעה ולא ניתנה לנאשם הזדמנות לחקור אותה בחקירה
- 9 נגדית. נוכח העובדה כי המאשימה לא פעלה על פי הכלל הידוע כי על בעל דין
- 10 להציג בפני בית המשפט את הראיה הטובה ביותר שניתן להביאה להוכחת
- 11 העובדה אותה מבקש הוא להוכיח, פועל הדבר לחובתה (ראו: ע"ע-09-13102
- 12 **10מיכאל כצמן נ' חברת השמירה בע"מ**, ניתן ביום 1.3.11).
- 13
- 14 כך נקבע בת"פ (מחוזי- חיפה) 305/00 מד"י נ' דעים חנא, (ניתן ביום 19.5.04),
- 15 שם דן בית המשפט במקרה בו לא נחקרו עדים מהותיים וכך נקבע:
- 16 "מכלול מחדלי חקירה אלו פועל לטובתו של הנאשם, במובן זה
- 17 שנושא אשר לא נחקר, יש להניח את האפשרות כי אם היה נחקר,
- 18 היו תוצאות החקירה לטובתו של הנאשם, במובן זה שהיה בממצאים
- 19 כדי לתמוך בגירסתו. בהתאם, נושא אשר לא נחקר כלל, ואשר יש בו
- 20 כדי לתמוך בגירסת הנאשם, מעורר, מעצם הימנעות המשטרה
- 21 מלחקור אותו, ספק סביר, וספק זה פועל לטובת הנאשם".
- 22
- 23
- 24 21. בנסיבות אלה שוכנעתי, כי אין להעביר את נטל ההוכחה לכתפי הנאשם, ומשכך
- 25 אין לזקוף לחובתו את העובדה כי בחר שלא להעיד.
- 26
- 27 22. נוכח התנהלות המאשימה ומשקבעתי כי לא הוכחו יסודות העבירה מהסיבות
- 28 המנויות לעיל, הרי שהמאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה ולא הוכח
- 29 מעל לכל ספק כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 22820-10-11 מדינת ישראל נ' פורר

1

2

סוף דבר

3 55. לאור כל האמור לעיל, הנני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב

4

האישום.

5

6

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים באמצעות הדואר.

7

8

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ז, 26 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

9

10

11

12

שמואל טננבוים, סגן נשיאה

13

14

15

